

Publicerad 2016-05-22 09:44 av rutvintertwist

sjuk och kär

solsken genom mitt fönster

Hon låter handen vandra längs min midja

Jag ryser och skäms, vill inte lida

Hon som i jag famlar i mörker

Ihopp om att finna hjälpende händer

Temperaturskillnaden är så stark

och jag viker mig när hon ser mitt allt

Hennes huvud är vänt snett nedåt

Jag ser hennes blick en bit bort

Hon blundar och när ögonen öppnas igen är jag där

jag ger mig och erkänner allting jag är

Hon upptäckte världen

Hon strålar på nytt

Hon lyser, är solen, hon vet vad hon har flytt

Hon har nu styrkan, styrkan till livet

Inspirerad men efter letar jag uppgivet

Solsken genom mitt fönster

jag lever kvar i mina gamla mönster

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rutvintertwist med Poeter.se id #71610 innehar upphovsrätten